

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

160

Vragen van de leden **Voordewind** (ChristenUnie), **Gesthuizen** (SP), **Voortman** (GroenLinks) en **Schouw** (D66) aan de staatssecretaris Veiligheid en Justitie over *de voorgenomen uitzetting van een Angolese asielzoeker* (ingezonden 27 september 2013).

Antwoord van staatssecretaris **Teeven** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 4 oktober 2013)

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van het bericht dat een 22-jarige Angolese asielzoeker na twaalf jaar verblijf in Nederland alsnog wordt uitgezet omdat hij een half jaar te oud zou zijn om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning in het kader van de Regeling langdurig verblijvende kinderen (Kinderparadon)?

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 5, 6 en 7

Hoe beoordeelt u het feit dat de jonge Angolese asielzoeker op zijn tiende naar Nederland kwam, nu 22 jaar is en dus feitelijk veel langer is geworteld in Nederland dan de meeste kinderen die wel onder de overgangsregeling voor langdurig verblijvende kinderen vallen, maar desondanks toch geen verblijfsvergunning in het kader van de Regeling langdurig verblijvende kinderen krijgt?

Wilt u opnieuw kijken naar de bovengrens in de overgangsregeling voor langdurig verblijvende kinderen omdat deze voor jongeren als deze Angolese jongen wel erg hard uitpakt?

Bent u bereid aansluiting te zoeken bij het voorstel van VluchtelingenWerk en Defence for Children¹ waarin gepleit wordt voor een bovengrens van 25 jaar voor jongeren die voor hun dertiende naar Nederland kwamen en asiel aanvroegen?

Deelt u de mening dat met deze kleine aanpassing het doel van de overgangsregeling om schrijnende individuele zaken te voorkomen en problemen van langdurig in Nederland verblijvende kinderen op te lossen, beter gediend zou zijn?

¹ <http://www.defenceforchildren.nl/images/69/2163.pdf>

Antwoorden 2, 5, 6 en 7

De voorwaarden van de regeling staan vast en zijn duidelijk. Het is inherent aan elke regeling dat er ook mensen buiten vallen. Met elke nieuwe grens die ik zou stellen, ontstaan er ook nieuwe grensgevallen. Ik geloof dan ook niet dat de regeling ruimer had moeten zijn en ik ben niet bereid om opnieuw naar de bovengrens te kijken of deze naar 25 jaar bij te stellen, zoals ik ook in het Kamerdebat van 12 maart jl. heb toegelicht.

Overigens is «worteling», zoals ik eveneens tijdens het debat van 12 maart jl. heb aangegeven, niet het perspectief van waaruit ik de regeling heb vormgegeven. Wat mij betreft gaat het hier om de afspraak die in het regeerakkoord is gemaakt om een oplossing te vinden voor het probleem van kinderen die lange tijd in Nederland zijn en die zelf, of wiens ouders, gedurende die tijd vaak lange procedures hebben gevoerd. Dit is vervat en uitgewerkt in objectieve criteria waaraan is getoetst.

Uiteraard zal ik zaken die aan mij worden voorgelegd als grensgevallen of in het kader van de discretionaire bevoegdheid altijd zorgvuldig bekijken.

Vraag 3

Kunt u garanderen dat de jonge Angolese asielzoeker in Nederland de procedure over de aanvraag van een verblijfsvergunning in het kader van de Regeling langdurig verblijvende kinderen mag afwachten?

Antwoord 3

Inmiddels heb ik besloten dat betrokkene zijn bezwaarprocedure in Nederland mag afwachten.

Vraag 4

Hoe beoordeelt u de voortdurende detentie vanaf 4 september 2013 van deze jongen in het licht van het uitgangspunt vreemdelingenbewaring alleen als ultimatum remedium in te zetten?

Antwoord 4

Wanneer een vreemdeling zich eerder aan lichtere middelen heeft onttrokken en er blijk van heeft gegeven niet mee te willen werken aan vertrek, acht ik de inzet van vreemdelingenbewaring ter fine van uitzetting geoorloofd.

Vraag 8

Bent u bereid, omdat uitzetting dreigt, deze vragen voor het algemeen overleg over rapporten en adviezen vreemdelingenbeleid op 3 oktober a.s. te beantwoorden?

Antwoord 8

Ja.